

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7CoP/102/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613226436
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7613226436.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu JUDr. Frederiky Zozulákovej a JUDr. Andrey Mazákovej v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti I.: 1. Y. nar. XX.X.XXXX 2. Z. I. nar. XX.XX.XXXX 3. Ž. nar. XX.X.XXXX 4. D. nar. X.X.XXXX 5. W. nar. XX.X.XXXX toho času umiestnené v Y. X. D. T. U. na ulici M. č. XX a zast. kolíznym opatrovníkom Ú. C., G. D. Z. M. C. pracovisko W. a Q. I. nar. XX.XX.XXXX bývajúci u otca, detí rodičov: Z. I.Š. nar. XX.X.XXXX t.č. bývajúca v O. B. V. Z. C.I. C. D. X v H. a Q. I. nar. XX.X.XXXX adresa pre doručovanie B. G. R. v konaní o nariadenie ústavnej starostlivosti, o odvolaní rodičov proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 13.1.2014 č.k. 16P 299/2013-79 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutých výrokoch o nariadení ústavnej starostlivosti a určení výživného.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom nariadil nad mal. Y., mal. Z. I., mal. Ž., mal. D., mal. W. I. ústavnú starostlivosť a umiestnil ich do S. S. G. Š., ulica G. č. XXX, G. Š.. Zaviazal matku aj otca prispievať na výživu každého z maloletých detí sumou minimálneho zákonného výživného vo výške 30 % zo sumy životného minima na neploleté, nezaopatrené dieťa podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine od právoplatnosti rozsudku, ktoré výživné je každý z rodičov povinný uhrádzať vždy do 25. dňa v mesiaci vopred na účet S. S. G.Š. Š.. Konanie o nariadenie ústavnej starostlivosti Q. I. nar. XX.XX.XXXX zastavil. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie rodičia. Matka v odvolaní uviedla, že nesúhlasí s rozsudkom súdu prvého stupňa, pretože nedostatočne zistil skutkový stav tým, že nevykonala všetky dôkazy, v dôsledku čoho vec nesprávne právne posúdila, pretože vykonala dokazovanie výsluchom kolízneho opatrovníka a oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov. Poukázala na to, že nariadenie ústavnej starostlivosti predstavuje rozdelenie rodiny, ktorý je veľmi vážny zásah do základných ľudských práv a vzhľadom na vek maloletých detí, súd mal povinnosť okrem matky vypočuť aj maloleté deti a zistiť ich postoj k príčinám nariadenia ústavnej starostlivosti. Citovala § 43 ods. 1 Zákona o rodine a poukázala na to, že súd nezisťoval dôvody, pre ktoré sa nemohla zúčastniť pojednávania, keďže pracuje, aby mohla vytvoriť pre deti vhodné podmienky. Nesúhlasila s dôvodmi, že nemajú ako rodičia v súčasnej dobe zabezpečené vhodné bytové podmienky, v ktorých by mohli zabezpečovať vhodnú starostlivosť a poukázala na to, že v prípade, ak sa rodič chce starať o maloleté deti a preukázateľne takejto starostlivosti nie je schopný, pričom jedinou prekážkou sú nedostatočné bytové pomery, je povinnosťou štátu pomôcť mu vytvoriť podmienky pre obnovenie rodinného života a citoval § 54 ods. 2 Zákona o rodine. Poukázala na to, že súd prvého stupňa pri zisťovaní skutkového stavu sa nezaoberal inými alternatívami, ktorými by bolo možné odstrániť závažný stav za účelom dosiahnutia nápravy a nariadil ústavnú starostlivosť, ktorá predstavuje najkrajnejšie riešenie úpravy starostlivosti nad maloletými deťmi. Poukázala na to, že o svoje maloleté deti sa starala ako len vedela od roku 2012 mala nariadený dohľad

nad deťmi a kolízny opatrovník ich navštívil až v roku 2013. Dovtedy sa o maloleté deti riadne starala, maloleté deti má rada a chce im vytvoriť bezpečný domov, preto sa presťahovala do H., kde má lepšie pracovné podmienky. Vyslovila názor, že si je vedomá toho, že v súčasnosti nedokáže vytvoriť vhodné bytové podmienky, preto navrhuje, aby maloleté deti boli ponechané v Y. G. vo D. T. U., kde sa cítia ako doma. Napriek tomu, že nie je každý deň v osobnom kontakte s deťmi, zaujíma o ne, každý deň im telefonuje a aj keď je od nich ďaleko snaží sa im vytvoriť domov, o ktorý ich otec pripravil.

Otec v odvolaní uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím súdu prvého stupňa, pretože nedostatočne zistil skutkový stav, v dôsledku čoho vec nesprávne právne posúdil, keďže vykonal dokazovanie výsluchom kolízneho opatrovníka a oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov. Uviedol, že nariadenie ústavnej starostlivosti predstavuje závažný zásah do života maloletých detí, preto je v ich záujme, aby boli v konaní vypočuté, a aby sa zistil aj ich postoj k nariadeniu ústavnej starostlivosti podľa § 43 ods. 1 Zákona o rodine. Poukázal na to, že na pojednávanie sa dostavil oneskorene z objektívnych príčin a dôvodom bola technická porucha na dopravnom prostriedku, v dôsledku čoho vzniklo niekoľkohodinové meškanie. Nestotožňuje sa s odôvodnením rozsudku, v ktorom je uvedené, že predal rodinný dom, v ktorom bývali rodičia s maloletými deťmi, ktorý síce predal, ale za účelom kúpy novej nehnuteľnosti a po predaji mu bola časť finančných prostriedkov odcudzená s podozrením na vtedajšiu manželku, ktorá sa k tomuto činu priznala staršiemu synovi. Zvyšné finančné prostriedky neboli postačujúce na kúpu novej nehnuteľnosti a z nich zaplatil podnájom pre rodinu osem mesiacov vopred a uviedol, že nemá nedoplatky súvisiace s bývaním a z ubytovacieho zariadenia mu bol vrátený preplatok 160,- €. Nestotožňuje sa s konštatáciou, že deti s ním odmietajú komunikovať, pretože je s nimi v každodennom telefonickom kontakte, návštevy detí nemôže uskutočňovať tak, ako by si želal z finančných dôvodov a z dôvodu veľkej vzdialenosti od jeho terajšieho miesta pobytu a naposledy ich navštívil v zariadení pred vianočnými sviatkami. Uviedol, že od roku 1985 je invalidný dôchodca a je poberateľ sociálneho dôchodku a od 1.11.2011 poberal dávky v hmotnej núdzi 125,57 €.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny, nakoľko je v záujme maloletých detí.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak ja vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým konanie o nariadenie ústavnej starostlivosti nad Q. I., nar. XX.XX.XXXX zastavil odvolaním napadnutý nebol, nadobudol právoplatnosť, preto nemohol byť v odvolacom konaní preskúmaný (§ 206 ods. 2 veta prvá O.s.p.).

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých výrokoch o nariadenie ústavnej starostlivosti a určenie výživného spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine a zákonne rozhodol o nariadení ústavnej starostlivosti maloletých detí a určení výživného zo strany rodičov. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že výchova mal. Y., mal. Z. I., mal. Ž., mal. D. a mal. W. je vážne ohrozená, preto nariadenie ústavnej starostlivosti je v ich záujme a súd k jej nariadeniu pristúpil vzhľadom k tomu, že obaja rodičia v súčasnej dobe nemajú zabezpečené vhodné bytové podmienky, v ktorých by mohli zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté deti, pretože matka toho času je ubytovaná len na ubytovni a otec má zabezpečené len prechodné bývanie. Šetrením nebola zistená žiadna iná vhodná osoba, či už z radov príbuzných, alebo iných osôb, ktorej by prípade mohli byť maloleté deti zverené do náhradnej starostlivosti, sa nepodarilo zabezpečiť. Z listinných dôkazov vyplýva, že rodičia po umiestnení maloletých detí do krízového strediska prejavovali o maloleté deti záujem telefonicky a rodičia ich v krízovom stredisku počas vianočných sviatkov 2013 navštevovali. Matka od októbra 2013 žije v H., je ubytovaná na ubytovni a prostredníctvom pracovnej agentúry pracuje ako upratovačka vo firme D. G. a otec s tromi dospelými synmi žije v podnájme, kde nemá vytvorené podmienky na starostlivosť a výchovu ďalších piatich maloletých detí. Otec je poberateľom dávky pomoci v hmotnej núdzi a matka má základnú

odmenu 2,- €/deň s tým, že uvedené práce by vykonávala na Dohodu o vykonaní práce na 8 hodín v troj alebo štvorzmennej prevádzke. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vykonal všetky dôkazy významné pre rozhodnutie, v súlade s § 132 O.s.p. vyhodnotil dôkazy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci, v dôsledku čoho je odôvodnenie napadnutého rozsudku presvedčivé a s jeho závermi sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa vykonal rozsiahle dokazovanie a obsah oboznámených spisov a listinných dôkazov je vyhodnotením skutkových okolností relevantných pre rozhodnutie súdu korešpondujúceho s výsledkami všetkých vykonaných dôkazov a záver súdu, že v danom prípade nariadenie ústavnej starostlivosti je v záujme maloletých detí, nakoľko rodičia nemajú vytvorené vhodné podmienky pre zabezpečenie osobnej starostlivosti je správny, pretože rodičia neboli schopný maloletým deťom poskytovať aspoň základnú starostlivosť. Rodičia v odvolaní neuviedli žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci samej a ich odvolacia námietka ohľadne neskúmania dôvodov, pre ktoré sa nemohli zúčastniť pojednávania, nie je dôvodná, pretože otec maloletých detí termín predvolania na pojednávania na deň 13.1. prevzal 18.12.2013 a matka 27.11.2013, pričom svoju neúčasť na pojednávani nariadenom na deň 13.1.2014 neospravedlnili a ani nežiadali odročenie pojednávania a námietka otca ohľadne oneskoreného príchodu na prvostupňové pojednávania sa týka termínu nariadeného na deň 15.11.2013 o 13:15 hod. a z úradného záznamu na č.l. 62 spisu vyplýva, že otec sa ospravedlnil 14:20 hod. telefonicky a oznámil, že v súčasnosti sa zdržiava niekde v obci I. a oznámil adresu na doručovanie poštových zásielok C. G. R.. Odvolací súd poznamenáva, že skutočnosť, že rodičia o svoje deti prejavujú záujem, telefonujú im a navštívili ich v zariadení, kde sú momentálne umiestnené, počas vianočných sviatkov sama o sebe nemôže byť dôvodom pre iné rozhodnutie o nariadení ústavnej starostlivosti, nakoľko rodičia nevytvorili maloletých deťom vhodné podmienky pre ich zdravý, psychický a fyzický vývoj bez ohrozenia ich života, zdravia v domácom prostredí a ich námietka o umiestnení maloletých detí do krízového centra nie je dôvodná, pretože v krízovom centre, v ktorom boli maloleté deti umiestnené na základe predbežného opatrenia boli umiestnené do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Súd prvého stupňa rovnako správne rozhodol aj o rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k maloletých deťom vychádzajúc z ich možností, schopností a majetkových pomerov v súlade s ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine, preto keďže je obava z preukázania okolností ohrozujúcich záujem maloletých detí, ktorý vyžaduje ich umiestnenie v ústavnej starostlivosti a rozsudok súdu prvého stupňa spĺňa základné obsahové náležitosti zrozumiteľnosť, určitosť a jasnosť a je logickým a právnym vyústením priebehu a výsledkov prvostupňového konania, preto podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a podľa ods. 2 cit. zák. ustanovenia sa v odôvodnení obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.